

Bizonyságtétel

Ateista családban nőttem fel, 15 évesen találkoztam egy fiúval (aki később a férjem lett) akinek a szülei hívők voltak. Ők beszéltek nekem először Istenről, s a Bibliáról. Mikor 1973-ban összeházasodtunk (Imre és én), öt évig anyósom házában laktunk. Nagyon megfogott az a szeretet és békesség, ahogy ők éltek. A szülők iránti engedelmségből néha elmentünk imaházba. Később önálló bérházi lakásba költöztünk, de nem sokáig örültünk a jókor jött új lehetőségnek, mert házasságunk rohamosan romlani kezdett, a teljes csőd felé tartott. Ekkor már megszületett a két gyermekünk. Férjem hivatásos előadóművész lett, és egyre többet volt távol a családtól. Sajnos, egymástól is egyre messzebb kerültünk. Igyekeztünk rendbe hozni a kapcsolatunkat, de egyáltalán nem sikerült. Anyósom – mint lelki barátnő – állt mellettem ebben a nehéz időszakban, bár amikor az Isten kegyelmét emlegette, ez bennem elsősorban lázadást váltott ki, mondván: „mivel érdemeltem ki azt, hogy széthulljon a házasságom?” Megbeszéltük a férjemmel: elválunk, és ő elköltözik. Ebben az időszakban lett beteg és kórházba került. Házasságkötésünk napján egy Bibliát is kaptunk ajándékba, férjem azt kérte, vigyem be neki a klinikára. Néhány nap múlva – saját felelősségére – hazajött a kórházból és a következő vasárnap elment az imaházba, ahol Isten Igéje megérintette és megtért. Boldogan jött haza és újságolta a jó hírt. Én erős fenntartással fogadtam az új helyzetet, hiszen addig is sokat ígérte, hogy megváltozik, de persze soha nem sikerült. Két hét elteltével kérte, hogy menjek le vele az istentiszteletre. Oké, mit veszíthetek... Elmentem és a prédikáció minden szava nekem szólt, Isten Igéje a szíve-

mig hatolt. A lelkipásztor felhívta a figyelmet, hogy az Úr Jézusnál minden lehetséges, minden elrontott életet rendbe tud hozni. Erős vágy volt bennem, hogy legyen ez a mi életünkre is érvényes! Akkor igent mondtam Jézus hívására, és azt imádkoztam: „Még nem vagyok biztos benne, hogy Te létezel, de kérlek Istenem, hogy tedd ezt bizonyossá számomra. Kérlek, ha valóban az vagy, akinek mondtak, teremts rendet az életünkben és én szolgálni foglak.”

Isten meghallgatott, átéltem az Ő közelségét, amit senki sem tud elvenni tőlem, bár többen megpróbálták, még a családom tagjai is. Jézus örök életre pecsételt el magának és ezt soha nem bántam meg. Férjemmel őszinte bűnbánattal rendeztük kapcsolatunkat, és az Úr kegyelme kiáradt a házasságunkra. Testben, lélekben, szellemben erőt kaptunk, és 23 éve együtt szolgálunk Jézusnak.

Két baptista – a debreceni és a veresegyházi – közösségben is több éven át sokat épülhettünk, és talán építhetünk is.

Ez a vágyunk most a József Utcai Gyülekezetben is, ahol igazi, lelki otthonra találunk.

A következő igeversekkel köszöntöm kedves Testvéreimet és kívánom, hogy mindannyian éljük Isten dicsőségére: „*Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok, és alázatos szívű és megnyugvást találtok lelketeknek. Mert az én igám boldogító, és az én terem könnyű.*” (Mt 11:28-30)

NAGY IMRÉNÉ (ÉVA)

Paavo gazda

Fent a saarijárvi ősvadonban
 élt fagyos tanyáján Paavo gazda.
 Küszködött, égett kezén a munka,
 ám az Úrtól várt földjére áldást.
 Gyermekével s asszonyával élt ott,
 kinnal szerzett gyér sovány-kenyéren,
 árkot ásott, szántott és vetett, s várt.
 Megjött a tavasz, a hó elolvadt
 s a hólé elsodorta fél vetését;
 jött a nyár, jégzáporok zuhogtak
 s a ringó vetés felét lezúzták;
 ősz jött s elfagyott, mi megmaradt még.
 Haját tépve jajgatott az asszony:
 „Paavo, Paavo, átokvert öreg, te,
 koldusbot vár: elhagyott az Isten:
 rossz koldulni, éhenhalni szörnyűbb.”
 Paavo, kézenfogva asszonyát, szólt:
 „Megpróbál, de el nem hagy az Isten.
 Felerész fakérget tégy a lisztbe,
 én ezentúl még több árkot ások,
 ám az Úrtól várom majd az áldást.”
 Felerész kéreg sült a kenyérbe,
 kétszer annyi árkot vájt a gazda,
 juha árán vett rozsot, vetett s várt.
 Megjött a tavasz, a hó elolvadt
 s megmaradt: vetés és porhanyó föld;
 jött a nyár, jégzáporok zuhogtak
 s a ringó vetés felét lezúzták;
 ősz jött s elfagyott, mi megmaradt még.
 Haját tépve jajgatott az asszony:
 „Paavo, Paavo, átokvert öreg, te,
 haljunk meg, hisz elhagyott az Isten!
 Rossz meghalni, ámde élni szörnyűbb.”
 Paavo, kézenfogva asszonyát szólt:
 „Megpróbál, de el nem hagy az Isten.
 Kétszer annyi kérget tégy a lisztbe,
 én meg duplaszéles árkot ások,
 ám az Úrtól várom majd az áldást.”
 Kétszeres kéreg sült a kenyérbe,
 duplaszéles árkot vájt a gazda,
 marha árán vett rozsot, vetett s várt.
 Megjött a tavasz, csordult a hólé
 s ár nem vitt el sem vetést, se földet;
 jött a nyár, jégzáporok zuhogtak
 s a ringó vetést le nem tiporták;
 ősz jött, ám a fagy távol maradt és
 sarlót várt a hullámozó arany-dísz.
 Paavo gazda térdre rogyva mondta:
 „Megpróbál, de el nem hágy az Isten.”
 Térdrehullt az asszony is, míg így szólt:

„Megpróbál, de el nem hágy az Isten.”
 Agg társához szólt szelíd mosollyal:
 „Paavo, Paavo, kapj sarlóra vígan,
 felvirradtunk boldogabb napokra,
 sutba dobjuk most már a fakérget
 s étünk tiszta rozsából sült kenyér lesz.”
 Paavo, kézenfogva asszonyát, szólt:
 „Asszony, asszony, elbuknánk a próbán,
 éhező testvért ha cserbenhagynánk.
 Felerész kérget süss a kenyérbe:
 mert elfagyott a szomszédunk vetése!”

(Képes Géza fordítása)

JOHAN-LUDVIG RONEBERG

KÖZREDTA: SZIGETI BÉLA

Beteg voltam és meglátogattatok...

Gyülekezetünk beteg, idős, megfáradt testvéreit hordozzuk imádságainkban. Lehetőségeink szerint látogassuk őket. Beszélgessünk, imádkozzunk velük, értük. Egy telefonhívás, pár soros levél, ígés kártya is nagy örömet okoz nekik.

A felsorolt testvérek címe, telefonszáma Újvári Ferenc lelkipásztornál, és Huszta Tiborné testvérnőnél megtalálható:

Bozsogi Jánosné	Erdei Béláné
Groska Erzsébet	Hetzke József
Huszti Dezső	Kántor Imréné
Kárpáti Tivadarné	Kovács László
Liptai Sándorné	Magyar Tímea
Nagy Sándor és neje	Pap László és neje
Páka Elek	Rumbold Gyula
Sallay Lajos	Sós Gábor és neje
Szabó Lajosné	Szalay Mihályné
Szebeni Gyula és neje	Szigeti Béláné
Tóth Imréné	Vékony József
Vida Sándor és neje	Vodiczky Mária

Szeretettel köszöntjük gyülekezetünk első osztályt megkezdő gyermekeit:

- ♥ Kalmár Dániel
- ♥ Kovács Andrea
- ♥ Laczai Kamilla
- ♥ Oláh Nóra
- ♥ Szilágyi Dániel

Gaz - szántás - vetés - aratás

Amikor a munkahelyem ablakán kinézek, egy gazos, elhanyagolt területet látok. Néhány éve még a Nyugati pályaudvar része volt ez a most gazdátlan rész. Ide jöttek be a postavonatok, hozták a leveleket, csomagokat, de azt láttuk, hogy felszedték a vágányokat, más céljuk lett ezzel a területtel. Hogy mi, az nem derült ki még, így nagyon gazdátlan az a néhány ház, néhány négyzetméteres rész. Már kis fák is nőttek a nagy gazok között – eléggé lehangoló látvány. Ha majd az új tulajdonos meg akarja valósítani terveit, alapos munkát kell végeznie. Nem lesz könnyű dolga, nagyon sok munkájába fog kerülni, amíg megtisztítja ezt az elhanyagolt, gazos, elvadult földet.

Az Ige is több helyen beszél gazról, ugarról, szántásról. „...Szántások föl új szántóföldet...” (Hós 10:12) – Szívünk talaját is folyamatosan tisztítani kell imádsággal, igeolvasással, hogy alkalmas, jó talaj legyen, és jó gyümölcsök teremhessenek benne. Ha elhanyagolt ugarhoz hasonlít a szívünk, akkor nagyon mély szántást kell végezni. Radikális gyomlálás szükséges. Az Ige magvának további sorsa bennünk, szívünk állapotától, alkalmasságától függ. Először is ki kell irtani minden oda nem illő dolgot: a rossz gondolatokat, indulatokat. Ha ezek gyökereznek meg a szívünkben, akkor csupán rossz termést fognak hozni. Nemes növények csak a jó talajban tudnak kicsírázni, fejlődni, és jó gyümölcsöt teremni. Így ír ezekről a Biblia: „...Szántások fel új szántóföldet, ne vessetek a tövisek közé!” (Jer 4:3) „...Hiszen amit vet az ember, azt fogja aratni is.” (Gal 6:7)

Ambrus Zoltán író is elmélkedett erről „Kánaán” című elbeszélésében:

„Milyen furcsa is a természet! Elvetik a magot, és nemsokára sok-sok gabona lesz belőle. Ez a szilvafa egyetlenegy szilvamagból lett, és most milliárdnyi szilva terem rajta. A szellemi világban meg éppen fordítva van. Mennyi magot kell elvetni, míg valami kevés kikel belőle. És mennyit kell elvetni egészen hiába... Aztán emitt alig-

hogy vetettek, máris aratnak, a szellemi magvető pedig egész életén át várhat: aratni mások fognak! A kertész megérdeklődik, hogy gyümölcsöt szedjen arról a fáról, amelyet maga ültetett el.”

Nemrégien tanulmányoztuk vezérfonalunk szerint az alábbi nagyon súlyos mondanivalójú igeverset is: „...az igazság pedig olyan lett, mint a mezőn burjánzó mérges gaz.” (Hós 10:4) Szintén Hóseás könyvében található a következő igazságok:

- igazságot vetni – „hűséges aratás” lesz belőle; az „igazság esője hull”, nő a jó gyümölcs
- bűnös szántás – „álnokság aratása” következik, „hazugság gyümölcse” terem.

A gaz gyorsan nő, és megmarad egy kicsi földben is, de a nemes növény növekedéséhez, termővé tételéhez nagyon sok munkára van szükség, hűségesen kell ápolni azt.

„Ezért tehát vessetek el magatoktól minden tisztátalanságot és a gonoszság utolsó maradványát is, és szelíden fogadjátok a belétek oltott ígét, amely meg tudja tartani lelketeket.” (Jak 1:21)

SIPOS TERÉZIA

Magasztaljuk Istent, hogy a Szentlélek révén megismer- hetjük Őt, és ajándékait!

Alapige: „Mi pedig nem a világ lelkét kaptuk, hanem az Istenből való Lelket, hogy megismerjük mindazt, amit Isten ajándékozott nekünk.” (1 Kor 2:12)

gondolatok a pünkösdvasárnapi ima- órai buzdításból

Nem tudom, volt-e olyan az életedben, hogy azon kaptad magad, hogy még mindig imádkozol? Amikor nem az időt mérted, nem a körülményeket nézted, hanem elmélyedtél a határtalan imádkozásban? Lehet hogy sírtál is? Mint egy kisgyermek ragaszkodtál, és azt mondtad csak: „Úr Jézus, Úr Jézus!” – Mint mikor egy erős szél söpör végig látható jelét adva az erőnek, a változásnak, úgy érezhetted a Szentlélek erejét, mintha megérintett volna valami vagy valaki. A Szentlélek jelenlétének az erőteljes

megjelenése lehetett az. Én az elmúlt napokban azért imádkoztam, lelkemben küszködtem, hogy úgy tudjam megszólítani, buzdítani testvéreimet imádkozásra, hogy a Szentlélek erejével áradjon az Isten dicsőítése és magasztalása.

A Szentlélek jelenlétében erő van. Engedelmes szívre vár. Az Úr Jézussal lenni újra. Ma reggel biztosan imádkoztál már, most arra kérlek, ne hagyd ki ezt az alkalmat sem, imádkozzál újból! Lehet, hogy ma fog megváltozni az életed! A jó Isten nem a változásnak istene, hanem a változtatásnak az Istene, amit rajtam és rajtad akar elvégezni ma reggel, ezen az imaórán. Foglald imádságodba, most amit érzel!

Most megteheted, hogy kapcsolatot teremtesz vele, bensőséges, örökké tartó kapcsolatot. De halld csak meg: Ma el is veszítheted a vele való közösséget! Ő ma is nagyon sokat tartogat gyermekei számára. Mondd el imádságban, hogy nem ismereteket akarok szerezni, hanem meg akarom tapasztalni az Ő erőit!

A vele való közösség erősít meg minket! Eltűnik az erőtlenség, és a homály. Minden megváltozik. Amikor hideg hűvös időben beülünk a gépkocsiba, bepárásodnak a szélvédő üvegek, és a visszapillantó tükrök homályosak lesznek, nem alig látunk ki. Be kell kapcsolni a ventilátort, páratlanítani a szélvédőket és a visszapillantó tükröket, hogy ne legyen a kilátás korlátozva, biztonságos legyen a közlekedés. A meleg levegő elfújja a homályt.

Amikor Isten szeretete, jelenléte vesz körül, minden más jelentéktelenné válik. Betölt az Ő közelségével, békesség költözik a szívünkbe. Amilyen mértékben körül vagy véve az Ő jelenlétével, olyan mértékben tud kiáradni az Ő ereje rajtad keresztül is mások számára.

Fontos megérteni azt is, hogy életünk minden területén a Szentlélek Úr akar lenni! Ő nem tesz különbséget munkahelyi, vagy családi területek között. Minden tevékenységben részt akar venni. A Szentlélek személy. Mégpedig Isten. Amikor azt kéred: Jöjj Szentlélek, akkor a sötétségből világosság lesz. A homályban levő kitisztul. A szív megtelik örömmel. A fülek megnyíl-

nak a mennyei Atya hangjának a meghallására. – Ő mindent megtehet, de soha nem erőlteti magát senkire. Állandó közösségben és folyamatos kapcsolatban akar lenni velünk. Pál apostol ezt így fogalmazta meg: „...*Bennünk pedig Krisztus értelme van.*” (1 Kor 2:16)

AZ IMAÁHÍTATOT VEZETTE: MÉSZÁROS LAJOS

Kint is - Bent is Keszőhidegkút Ifjúsági tábor 2006.

Idén július végén Keszőhidegkúton voltunk együtt a fiatalokkal egy hétig az ifjúsági tábor keretein belül. Egy kis csoport már a tábor előtti hétvégét is együtt töltötte, és biciklivel közelítette meg táborhelyünket. Maga a tábor egy volt evangélikus parókiából kialakított szálláshely volt.

A környék elég csendes helyen feküdt, úgyhogy gyakorlatilag zavartalanul tölthetjük együtt a hetet. Nekem külön felüdülést jelentett ez, hiszen végre a napi munka és az azzal járó sietség, kapkodás után lehetőségem volt megpihenni, és időt tölteni Istennel és az Igével. Ehhez az is hozzájárult, hogy az eddigi táboroktól eltérően valamilyen kevesebb szervezett programunk volt, így több lehetőségünk nyílt elcsendesedésre, baráti beszélgetésekre.

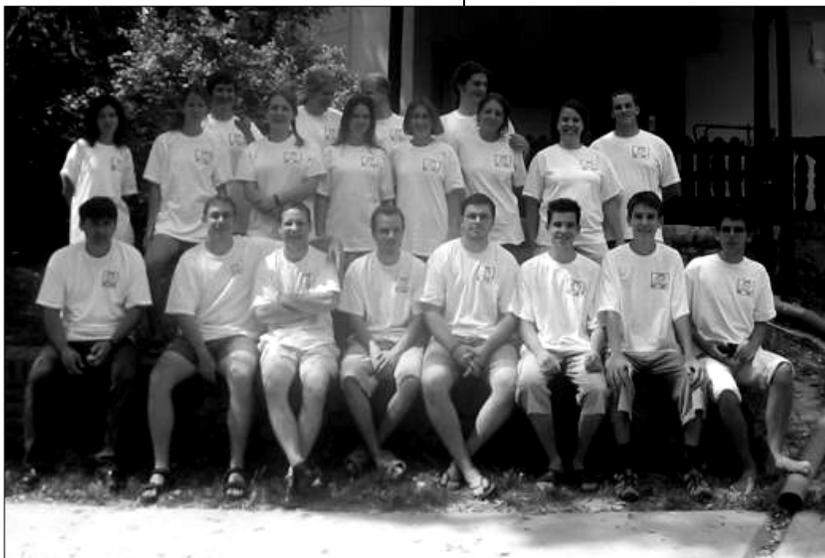
A napjaink reggeli után „ITI”-vel, azaz Istennel Töltött Idővel kezdődtek, amit arra szántunk, hogy a fiataloknak legyen lehetőségük az Úr előtti csendességet tartani. Ehhez segítségképp Nyári Tamás testvérünk készített vezérfonalat, ami vezethette a gondolatainkat. Az ITI után éneklés és bizonyoságtétel következett, ami után csoportokra oszlottunk, és beszélgetések keretében gondoltuk át az előző esti előadás témáját, és az azokkal kapcsolatban felmerülő, sokszor nagyon is gyakorlati kérdéseket.

Ebéd után általában spontán csendes pihenő, majd valamilyen program, játék vagy kirándulás következett. Az esti alkalmakat a gyülekezetből egy-egy estére leérkező testvéreink tartották, Szél Csaba és Zsuzsi, Bukovszky Ákos, Kántor Tamás, illetve egy estét velünk töltött Vadon Sándor

testvér is. Érdekes volt látni, hogy miközben a testvérek különböző témákról tanítottak, (mennyei erőforrásokról, mennyei állampolgárságról, mennyei határokról, és meghívásról) mindig vissza-visszatért a kérdés: „lehetünk-e egyszerre kint is, bent is?” – Élhetünk-e egyszerre Istennel, és neki nem engedelmessé? Hogyan tekint ránk Isten? Ezek a kérdések engem újra és újra elgondolkoztattak.

A tanítások mellett jó hangulat, közösség, foci, és egy egész napos strandolás töltötték ki az időt, és egészítették ki a testi-lelki felüdülést.

Sajnos a hétnek szomorúbb részese is volt: Balázs öcsémnek egy szerencsétlen bal esetben részlegesen elszakadt az ínszalag a térdében,

így szombat délután kórházba kellett vinni, ahol azonnal megműtötték. Ez az epizód eléggé megviselt mindannyiunkat, de jó volt látni, Isten hogyan tudta felhasználni ezt a szomorú eseményt, hogy összekovácsoljon bennünket imádságban és közösségben. Jó volt érezni a többiek segítőkészségét és támogatását ebben a nehéz helyzetben. Öcsém azóta többé-kevésbé fel is gyógyult, és már járni is tud, úgyhogy valóban hálát adhatunk Istennek az Ő szabadításáért, amit ebben a helyzetben is megmutatott.

Végezetül néhány vélemény, amit a fiatalok írtak a tábor után az élményeikről, benyomásaikról:

* * *

Úgy jöttem ebbe a táborba, hogy lelki felüdülésre vágytam és arra, hogy Istennel helyreálljon és megerősödjön a korábban

meggyengült kapcsolatom. Úgy érzem, hogy a héten elindultam ezen az úton. Nagyon sok üzenetet kaptam, főként azzal kapcsolatban, hogy milyen fontos az Istennel való folyamatos kapcsolat. Nagyon jó volt a közösség egymással, úgyszintén a hangulat annak ellenére, hogy a szokásosnál kevesebben voltunk és a program is kevesebb volt.

KÁNTOR KORNÉL

* * *

Örültem, hogy beilleszkedhettem az ifibe és a felsőbb korosztályokat is jobban megismerhettem. Sok ének új volt nekem,

amelyeket nagy élményként tanulhattam meg. Szövegeik jelentését több esetben sajátomnak éreztem, őszintén énekeltem az Úrnak. Az ITI mindig csöndeséget, nyugalmat adott, így kellőképpen ráhangolódhattam a csoportbeszélgetésekre, ahol sok kérdésemre

választ kaphattam.

BÖGÖS BENCE

* * *

Eszméletlenül jól éreztem magam. Örülök, hogy itt lehettem. Az emberek nagy része tényleg önmagát adta, és ez nagy örömet okozott nekem, mert másra számítottam. De örülök, hogy veletek voltam. Talán közelebb kerültem Istenhez, mint gondolnám, a cigarettát egyedül nem bírtam volna letenni (még ha egy hétre is). Nagyon köszönöm mindenkinek ezt a hetet. Jó volt hogy fociztunk, játszottunk együtt, mint a testvérek, énekelünk, mint barátok. Köszönöm Nektek!

TÓTH GÁBOR

* * *

Számomra sokat jelentett ez a tábor, mert kicsit félve jöttem el és az első néhány napban valóban nem éreztem magam töké-

letesen jól. Ez azért lehetett így, mert az utóbbi néhány hétben nem igazán tudtam önmagam lenni, nem voltam elégedett a különben igazán jó kis életemmel. A hitem sem jelentett olyan igazi örömet, mint régebben, és mint általában. Tehát ilyen érzésekkel érkeztem és voltam a táborban az elején. Mivel nem csak nekem, hanem Andrásnak is voltak gondjai, így négy nap alatt annyiszor sikerült összekapnunk valamin, mint négy hónap alatt soha. Mégis épp egy ilyen kis összetűzés alkalmával mondtam el neki a gondjaimat, és ez jó érzés volt. Utána már az esti imaalkalom is jobban megérintett és egy imádságban le tudtam tenni Isten elé mindazt, ami nyomasztott. Azóta az este óta ismét „jól vagyok” és úgy érzem, hogy a hitem erősödött. Bízom abban, hogy ez így is marad majd a mindennapok során is. Ami még sokat jelentett, az egy igevers Ézsaiás könyvéből: „Ha mások megfélemlenek is rólad, én terólad el nem feledkezem.” Ez segített és abban a pillanatban nagyon jól jött. Összességében tehát hálás vagyok Istennek ezért a néhány napért és örülök annak, hogy részt vettem ebben a táborban.

MÉSZÁROS TIMI

* * *

Igazán élvezetes, nagyon megerőltető és kifejezetten jókedvre derítő odautazás, amelynek folyamán a társaság egy része kellőképpen összerázódott és ráhangolódott a táborra. Már az úton, majd a táborban is sok kedves ember egyengette utunkat és biztosította, hogy még annál is jobban érezzük magunkat. A táborban nagyon jó társaság, igazi közösségépítő tábor jó dicsőítésekkel, tanításokkal és őszinte csoportbeszélgetésekkel, melyek után úgy jöttem haza, hogy mindenkit nagyon szeretek és egy jó adag tettvágy van bennem. Személyes megtapasztalásként sok imameghallgatás, konfliktusok megoldódása, igazi barátok és lelki társak, rég nem tapasztalt vidámság.

TÖRÖK SZILVI

ÖSSZEÁLLÍTOTTA: MAGYAR ATTILA

Júdás árulása

Mostanában divat lett Júdás mellett védőbeszédet tartani. Sokan mentegetik őt, megpróbálják fehérre mosni, sőt egyfajta pozitív vagy legalábbis tragikus hőst formálni belőle. Mi az emberi találgatásokat mellőzve, a Bibliában leírt tényekre hagyatkozva nézzük meg most, miért végződött tragédiával az ő vállalkozása.

Maga Júdás állítja, hogy nem volt ártatlan. Amikor nagypénteken reggel rádöbben, hogy mit tett, és visszaviszi a főpapoknak a 30 ezüstpénzt, háromszorosan is önmaga ellen vall: vétkeztem, elárultam, ártatlanul árultam el Jézust (Mt 27:4). Júdás tehát felismerte és beismerte, hogy vétkezett. Sőt „megbánta”, amit tett (Mt 27:3). Akkor miért lett mégis öngyilkos? Hiszen a bűnbánat kapu a bűnbocsánathoz, aki megvallja bűnét, kegyelmet kaphat, és újat kezdhet. Csakhogy nem mindegy, hova fordul a bűnbánó bűnös. Júdás az őt megvesztegető főpapoknak vallotta meg bűnét. De nem őket árulta el! Ő Jézus ellen vétkezett, s bocsánatot egyedül a megváltó Jézus Krisztustól kaphatott volna. Ha hozzá fordul. Sajnos azonban az történt vele, amit Ézsauról mond a Szentírás: „nem találta meg a megbánás (megtérés) helyét” (Zsid 12:17). Nagy ajándék, hogy meglátta és megbánta bűnét, de nagy baj volt, hogy nem jó helyre ment. Mert bocsánatot mi mindnyájan egyedül a helyettünk meghalt Jézus Krisztustól kaphatunk. Az egyetlen hely, ahol feloldozást és új lehetőséget kap a bűnös, Jézus keresztye. Emberi síkon a bűnt soha nem lehet megnyugtatóan és érvényesen rendezni. A mi bűneinket és azok következményeit egyedül Jézus Krisztus vette magára. A főpapok ezt mondták Júdásnak: „Mi közünk hozzá? A te dolgod.” Magára hagyják őt. S, aki egyedül marad a vétkeivel összezárva, azt megfojtja a bűn és büntudat. Csak, aki Jézushoz fordul bűnbánatával, az hallja meg a jogerős felmentést: „Megbocsáttattak bűneid, eredj el békességgel”.

Érdeemes azonban megnéznünk, mit is ír a Biblia pontosan Júdásról. Tanítványtársa, János megemlíti, hogy ő volt a tanítványi kör pénztárosa. Nála volt az erszény, de

ő „tolvaj volt, és a nála lévő erszényből elszedette, amit beletettek“ (Jn 12:6). Júdásnak tehát Jézus közelében is megmaradt egy jellemző bűne: a pénz szerelme. Ez mutatkozik meg abban is, hogy önként ment Jézus ellenségeihez, és felajánlotta nekik pénzért a szolgálatát: „Mit adnátok nekem, ha kezetekbe adnám őt?“ „Ettől fogva kereste az alkalmat, hogy elárulja Jézust.“ (Mt 26:14) Aztán meg is találta az alkalmat, és fel is vette a vérdíjat.

Sokan azonban úgy vélik, ezért nem Júdás a felelős, hiszen őt Isten eleve erre rendelte, neki így kellett tennie. Valóban így szól róla Jézus is, amikor az Atyának számot ad munkájáról:

„Én megőriztem őket (a benne hívőket), és senki sem kárhozott el közülük, csak a kárhozat fia, hogy az Írás beteljesedjék“ (Jn 17:12). Ez azonban nem jelenti azt, hogy Júdás nem volt felelős a tetteiért. Az igazság két oldala egyszerre, egyidejűleg érvényes: Jézusnak meg kellett halnia Isten örök rendelése szerint, de aki ebben közreműködött, az mégis vétkezett, és bűnéért ő felelős. Így együtt említi ezt az evangélium is: „Az Emberfia elmegy ugyan, amint elrendeltetett, de jaj annak az embernek, aki elárulja őt“ (Lk 22:22). Isten szabad cselekvését (szuverenitását) és az ember felelősségét nem lehet egymás ellen kijátszani, csak együtt lehet helyesen értékelni, mindegyiket a maga helyén és sajátos összefüggésében. Júdás megtúrt, sőt gyakorolt egy bűnt, ami nyitott ajtó maradt az ördög előtt. Ezért kerülhetett sor arra, hogy amikor foglalkozni kezdett a gondlattal, hogy pénzért kiszolgáltatja Mesterét az ellenségnek, „bement a Sátán Júdásba“, s akkor „elment és megbeszélte a főpapokkal, hogy adja őt a kezükbe“ (Lk 22,3-4). Ezért pedig ő volt felelős.

Ezért sem szabad semmit nyitva hagynunk a kísértő előtt, mert ő jól ismeri, melyikünket mely ponton lehet a legkönnyebben támadni, és minden rejtegetett vagy dédelgetett bűn egy váratlan helyzetben végezetessé válhat. Ne feledjük, hogy „nem olyan főpapunk van, aki ne tudna megindulni erőtlenségeinket, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan kísértést szenvedett

mindenben, kivéve a bűnt. Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónusához, hogy irgalmat nyerjünk és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk“ (Zsid 4:15-16). Júdás esete szomorúan szemlélteti az igét: „Aki takargatja vétkeit, annak nem lesz jó vége, aki pedig megvallja és elhagyja, az irgalmat nyer“ (Péld 28:13). Csak fontos, hogy jó helyen vallja meg: annak a Jézusnak, aki ellen vétkezett.

megjelent a Biblia és Gyülekezet 2006. júliusi számában
CSERI KÁLMÁN

Gyermektábor Tahiban

Ha nyár, akkor utazás! Lázás csomagolás, s irány a tavak, folyók, tenger partja vagy a magas hegyek lélegzetelállító csúcsai. Az ember nyughatatlan, ősidők óta természete ez: vándorolni, új lehetőségeket keresni.

Gyülekezetünk lelkes gyermekserege, tinedzserekkel, felnőttekkel együtt legalább hetvenen felbattyuzva egy teljes hétre felvonult a hegyre, Tahiba, hogy együtt vándoroljon az ósatyákkal nap, mint nap, hol sivatagban, hol a pusztában; az Úr Jézussal a Jordán partján vagy éppen Pál apostollal vízen és szárazon. Délőttjeink teltek ezzel, s az ínycsiklandozó ebéd után ki-ki szabadon választhatott kézimunkázás, egy kis lustálkodás, olvasás, beszélgetés közül.

Néhány lelkes legény viszont a nap hevével mit sem törődve rúgta a bőrt, amikor csak lehetett. A hét közepén két nagyon izgalmas délután és este várt ránk. Remekül összehangolt szervezés keretében a tábor közelében élő testvéreket keresték fel a gyerekek csoportokra bomolva, akik komoly fejtörővel várták őket, próbára téve leleményességüket. Rá kellett döbbernünk, hogy habár alkalomról alkalomra találkozunk a gyülekezetben, mindig új dolgokat tudhatunk meg egymásról. S nehogy belefáradjunk ebbe a nagy gondolkodásba, némi frissítővel biztosították testvéreink a túlélésünket. A másik nagy erőpróba az elmaradhatatlan Vöröskő-túra. A kisebbekkel délután vágtunk neki a hegyoldalnak, a nagyobbakkal este 10 órakor indulunk útnak zseblámpákkal felszerelve. Óriási élmény megtapasztalni azt a segítőkészséget az egymásrautaltságban, ami ilyenkor előjön a lelkünkéből. El sem gondoljuk, mi mindenre megtanít bennünket a közös vándorút.

Most egy kicsit megpihenünk, s jövőre újból útra kelünk, kíváncsian várva, merre visz az utunk.

ÚJVÁRINÉ SZABÓ ANIKÓ

Bibliatanulmányozó kiscsoportok

Gyülekezetünk egyik - immár jól bevált - közösséggyakorlási lehetőségként működnek a felnőtt kiscsoportos bibliatanulmányozó alkalmak. Látogatottságuk ugyan változó, de a visszajelzésekből ítélve továbbra is igény van rájuk. Egy ez év elején készült felmérésben a csoportvezető testvérek - nagy látásbeli átfedéssel - az alábbiak szerint fogalmazták meg ez alkalmak célját:

1) *Bibliismeret bővítése*

- Tények és összefüggések megismerése.
- Kapcsolatmélyítés az igéket adó Istennel.
- Bibliikus gondolkodás- és látásmód fejlesztése (az ismeret és az életgyakorlat - benne a szolgálat - természetes összekapcsolása).

- Eszköz: felfedezés, gondolkodó párbeszéd, egymás igei látásának megismerése, személyes megtapasztalások megosztása egymással (bizonyásgtétel).

2) *Közösséggyakorlás*

- Kérdezés és véleménynyilvánítás lehetősége.
- Személyes problémák megbeszélése Isten Igéjével a kezünkben.

3) *Imádság*

- Válasz a személyes üzenetre (kapcsolatmélyítés Istennel).
- Imádság együtt egymásért (imaközösség).

Természetesen, a három főbb terület között - amelyek kivétel nélkül minden csoportvezető testvér megfogalmazásában szerepeltek - sem lehet éles határt húzni, hiszen a fent leírtak teljesen átszövik egymást.

Az utóbbi években hat felnőtt csoport működött. A hetedeik, a Kisifjúsági csoport gyakorlatilag átmenet a gyermek-bibliakör és a felnőtt csoportok között. Az alkalmak gyakorisága és a csoport fluktuációja miatt a gyermek-bibliaköri csoportok szervezésébe tartozik, de az onnan „kiöregedő” fiatalokat szeretettel várjuk a felnőtt csoportok bármelyikébe!

Kezdetben a csoportok egységes vezérfonal szerint haladtak a Szentírás tanulmányozásában, de az utóbbi években a csoportok önállóan választanak témát. Érvek-ellenérvek felsorakoztatása után végül a csoportvezetők áprilisi megbeszélésén úgy döntöttünk, hogy továbbra is ez utóbbi gyakorlatot folytatjuk.

Ugyanakkor legalább két fórumot gondoltunk biztosítani annak érdekében, hogy a csoportok egy kicsit beleláthassanak egymás életébe; sőt azért is, hogy a gyülekezet azon tagjai is tájékozódhassanak a csoportokban nyerhető áldásokról, akik jelenleg valamilyen ok miatt nem vesznek részt egyik csoport alkalmain se:

- A „Testvérek” újságban havonta mindig más csoport fog jelentkezni egy rövidebb-hosszabb beszámolóval.

– Szeretnénk, ha a vasárnap délutáni szolgálatok keretében (havonta egyszer) a többi szolgálat mellett elhangzana egy-egy bizonyágtétel a bibliatanulmányozó alkalmakon szerzett élményekből is.

Az eddig működő hat felnőtt csoportból az egyik beolvad a többi – főleg a Simeon és a Kisifjúsági – csoportba, így szeptembertől a következő felnőtt csoportok működnek tovább:

neve	csoport		téma szeptembertől
	össze-tétele	vezetője	
Sámuel	vegyes	id. Magyar Gyula	János evangéliuma
Mórijjá	vegyes	Mezei Géza	Ézsaiás könyve
Igebúvár	nők	Rottmayer Jenő	János levelei
Simeon	férfiak	Bukovszky Ákos	Márk evangéliuma
Szeretet	vegyes	Oláh Gábor, Sólyom Attila	Zsoltárok könyve

Bátorítom azokat, akik eddig még nem vettek részt egyik csoportban sem, vagy régebben kimaradtak a gyülekezet ezen alkalmából; és nincs fizikai korlátjuk (betegség, munkaköri vezénylés, stb.), hogy az új évadban legalább próbaképpen vegyenek részt egy-egy csoport alkalmán (pl. valamelyik megadott témát kiszemelve). Akik a félnek a mások előtti megszólalástól, azoknak írom, hogy nincs kényszer (s tudom, ebben teljes mértékben egyetértenek velem a csoportvezetők is). Akik először (meg sokadszor is) csak hallgatni szeretnének másokat, tegyék azt! Különbözőek vagyunk ebben is. A közösség és az Ige megtartó ereje a „csak” hallgatók életében is működhet. Ha jó légkör alakul ki egy közösségen belül, az kényszer nélkül, természetes módon úgyis oldani fogja az előítéletekből vagy csupán a személyiségükből adódó görcsöket. Legyünk nyitottak és érzékenyek egymás felé mindkét irányban!

SÓLYOM ATTILA

Jézus Krisztus az út, az igazság és az élet

Lehet baptista találkozót szervezni úgy *magunknak*, miközben közben az a célunk, hogy megnyerjünk *másokat* Krisztusnak? – Nem gondoltam volna, de úgy látszik igen. Többek között ezt az üzenetet hoztam magammal az augusztus 5-7. között megrendezett Magyar Baptista Harmadik Világtalálkozójáról a debreceni Főnix csarnokból.

Szombati érkezésünkkor testvéreim azal fogadtak, hogy: „nem tudod, miről maradtál le: nagyon jó volt a pénteki komolyzenei hangverseny a Kölcsey Központban, felüdített minket!” S bár sajnos erről a hangversenyről valóban nem írhatok beszámolót, mivel nem voltam jelen, de többek egybehangzó véleménye szerint áldott istentiszteletté alakult, melyen a sok ének és zeneszám mellett Kulcsár Tibor budafoki lelkipásztor szolgált az Igével.

Tehát szombati érkezésünk után szolgálati területek bemutatása következett a konferencián, s bepillantást nyerhettünk az elszakadt területeken és Magyarországon élő testvéreink életébe, melynek végén üdítő színfolt volt roma testvéreink egyszerű, őszinte bizonyágtétele és tüzes, lelkes énekszolgálat. Testvéreink szolgálata ismét megerősített abban, hogy milyen fontos imatéma kell, hogy legyen szívünkön roma honfitársaink megtérése, a köztük való missziós munka támogatása.

A délután folyamán Debrecen utcáira, tereire énekesek és bizonyágtévők özönlöttek ki hogy hívogassanak az esti evangélicációs istentiszteletre, melyre így több mint hatezren gyűltünk össze a Főnix csarnokban. A Központi Haragkórus hangolta szívünket az istentisztelet kezdetén, majd további szolgálatok következtek, amiből néhányat szeretnék kiemelni: Nagyon megérintett Pávelcze László testvérünk bizonyágtétele, akit a Miskolci Speciális Mentők tagjaként ismert meg az ország a katasztrófásújtotta területeken végzett munkájában. László elmesélte, hogy egy mentési szolgálatban került kapcsolatba a Baptista Szeretetszolgálat munkatár-

pillanatkép a világtalálkozóról

saival, s a sok beszélgetés és bizonyágtétel eredményeként megtért és bementkezett közösségünkben. Azóta a szeretetszolgálat munkatársaként, immár hívő emberként folytatja szolgálatát. A bizonyágtétel után a Joy Gospel Együttes énekszolgálatait hallgattuk meg Almási Kornél vezetésével, akik ezen az estén „debütáltak” szolgálattal, s felüdítettek minket a vidám és színvonalas énekkel-zenével. Az est folyamán dr. Mészáros Kálmán testvér hirdette az evangéliumot „Mi az igazság?” címmel. Az igehirdetés után előrehívás következett, melyen több lélek is jelezte, hogy szeretne újat kezdeni Istennel és az Ő követője lenni. Az estét ifjúsági koncert zárta ifjúsági zenekarok fellépésével, melynek keretében Igei gondolatokat osztott meg velünk Mike József és Durkó István testvér.

Vasárnap az ünnepi istentiszteleten többször is meghallgathattuk az összevont ének- és zenekar szolgálatát Oláh Gábor vezetésével, melyek közül számomra különösen felemelő élmény volt Mike József testvér éneke, mely az összevont zenekar kíséretében hangzott el: „Nem tudom, mit tesznek mások, én rendelkezésemre állok, hogy szerető kezed érintése formáljon át!” – bárcsak őszinte szívvel tudnánk mi is megvallani ezt az Úrnak!

A szolgálatok után David Coffey, a Baptista Világszövetség elnökének igehirdetés-

ét hallgattuk „Jézus Krisztus az élet” címmel, aki sok eseményt és életképet tárt elénk, hogy bemutassa nekünk: akik az Úrral járnak, azok az életet választották a halál helyett, s ez az élet Jézus Krisztustól van! Megerősített minket abban, milyen fontos az Istennel való személyes, élettel teli kapcsolat.

Jó volt baptistának lenni ezen a hétvégén, átélni és megtapasztalni a közösség, az Istenhez és népéhez való tartozás erejét az úrvacsorán keresztül is. Nem gondoltam, hogy ennyire sokat fog jelenetni nekem ez a hétvége, s hogy egy ilyen rendezvény lelkiileg ilyen módon építő és megújító lehet.

LIPTAI GÁBOR

Kedves Olvasóink!

Következő lapzártánk **szeptember 20-án, szerdán** lesz. Az októberi megjelenésre szánt írásokat, képeket eddig az időpontig kérjük az újság készítőihez személyesen, vagy postán a gyülekezet címére, vagy a mezeigeza@hotmail.com e-mail címre eljuttatni.

Újságunk ingyenesen jut el az Olvasókhöz. Szerkesztése, sokszorosítása önkéntes munkával (szolgálatként) történik; melynek anyagi költségeit gyülekezetünk közössége fedezi. Minden újságkészítésre szánt jókedvvel, és jószívvel adott hozzájárulást köszönettel fogadunk.

A SZERKESZTŐSÉG

Budapest József utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest, VIII. József u. 12.

Internet: www.jozsefutca.baptist.hu

Rendszeres alkalmaink:

Vasárnap 9⁰⁰ imaóra / kiscsoportos bibliatanulmányozás, 10⁰⁰ és 17⁰⁰ istentisztelet.

Szerda 18⁰⁰ istentisztelet.

Péntek 18⁰⁰ ifjúsági óra.

Énekórák: vasárnap 16⁰⁰, szerda 19⁰⁰.